

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที่ 6 เดือนตุลาคม พ.ศ.2550 หน้า 9

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

วิกฤตเด็กไทย... ไปไกลกว่าที่คิด

โดย ชลวิทย์ เจียรจิตต์ ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสับสนของผู้คนนอกจากเรื่องกิเลสตัณหาแก่นักการเมืองพันธุ์แสวงหาอำนาจที่น่าสงสาร สิ่งที่เป็นต้นตอของ
ปรีมปราเหมือนผู้ใหญ่ผูกใจัดแบบรันทดใจ ห้ามแนวทางแก้ไขเยียวยาไหม?

นั่นคือ "วิกฤตปัญหาเด็กไทย"

นอกจากจะเป็นอาชญากรตัวน้อยที่โหดร้ายขาดสำนึก เอื้ออาทรสมวัย กรณีลูกหมอตัดสินใจสาดน้ำร้อนกับเพื่อน
เด็กไทยที่ซัดใจนั้น เด็กอายุ 14 เด่นกรก 6 คน เรียงคิวข่มขืน 2 รอบ แล้วมากดน้ำให้ตาย

สังคมตะลึงพรึงเพริดกับความเลวร้ายดังผีดิบกลับชาติมาเกิด ทั้งปัญหาคนดีถูกทำร้าย ลามมาจนถึงปัญหาจิตเสื่อม
ขนาดของสงวนที่อึดถึสตรีในโลกนี้จะยอมให้เห็นเป็นสิ่งสุดท้ายบนร่างกาย ยังพร้อมจะนำมายอมโซว...แบบผู้ใหญ่
ต้องร้องโอด... เกิดมาตรฐานจริยธรรมขั้นต่ำ ของมนุษย์แล้ว

เป็นไปได้เช่นใด?

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

ไม่ต้องอ้างทฤษฎีฝรั่งแบบวิชาการ ผู้เขียนตอบแบบนัก สังคมวิทยาได้เลยว่า "ครอบครัวแย่ สังคมโทรม
เทคโนโลยี ล้าเส้น" พาเด็กไทยเสื่อมทุกด้านจนไกลกว่าที่เราจะแก้ไขแล้วกรรมัง

ภาวะข้อคทางวัฒนธรรม ความรู้สึก พ่อแม่ปล่อยให้ลูกหลาน ก้าวร้าวรุนแรง ขาดสติยังคิด ผู้ใหญ่ไม่เป็นตัวอย่างที่
ดี สุรา นารี คดโกง การแต่งกาย เด็กเลียนแบบล้าเส้นกว่าผู้ใหญ่หลายก้าว มาตรฐานทางจริยธรรมในการดำเนิน
ชีวิตที่ต่ำ ทั้งครอบครัว ธุรกิจ การเมือง การศึกษา การบริหารงาน เด็กซึมซับความไม่ละอายชั่วกัลยา

เทคโนโลยีเกิดมากับความมีเล่ห์เหลี่ยมในมนุษยชาติ มาพร้อมความสับสน ติดกับดักอย่างไม่ลืมหูลืมตา

ฮวน เอนริแก เขียนไว้ใน "As The Future Catch You" ว่า "อนาคตถ้าเราทุกคนไว้ในอุ้งมือแล้ว จงปล่อยให้มันจับ
แต่อย่าหลับตา"

เด็กไทย ถูกมันจับพร้อมหลับตาพริ้ม ยอมสยบตามมันอย่างหลงใหล อยู่กับมือถือ หน้าจอคอมพิวเตอร์ ไปกับโลก
ไซเบอร์อย่างน่าเวทนา ที่เป็นปัญหาคือ อยู่กับมันกับเรื่องไร้สาระ กัดกร่อนจริยธรรมขั้นต่ำ พร้อมประหารชีวิตมนุษย์
ทางจิตวิญญาณด้วยเกมออนไลน์หนุโหด

ผู้เขียนมองสังคมอย่างเข้าใจในฐานะนักสังคมวิทยาเด็กไทยดีๆ สมองเลิศ จริยธรรมสูงมากมาย ขออนุโมทนาสาธุ
กับครอบครัว

แต่ปัญหาที่แรงและน่ากลัว อันเป็นปรากฏการณ์ที่การบและปรับวิถีได้ แต่น่าเสียดายที่ตลอดครึ่งทศวรรษที่ผู้เขียน

เสนอมุมมอง แนวคิด ผู้ใหญ่ทำงานแบบฝึกซีโรยหน้า ชับเคลื่อน แก้ปัญหาแบบวิหยาหลอมคอก ปล่อย ปล่อย ละเลยไม่ขับเคลื่อนปัญหาแบบมหภาคที่น่าจะเป็น

หรือถึงเวลาที่สนิมเนื้อกัดกินเนื้อตนเองแล้ว

ผู้เขียนเสนอทางออกที่รัฐบาลไทย จะเป็นกระทรวง ทบวง กรมใดที่ต้องเป็นเจ้าของขับเคลื่อน 4 เรื่องอย่างรวดเร็วและแรง

1. ออกกฎหมายครอบครัว การแบ่งเวลาประกาศวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว การจัดการกับพ่อแม่ที่ไม่อบรมสั่งสอน ลูก รังแกสังคม (เฉพาะเยาวชน) จะอบรม ปรับนักกฎหมาย นักสังคม ต้องมาคุยกันให้เป็นระบบ ประเภท บ้าทำลูก บ้าหาเงิน แต่ไม่บ้าเลี้ยงลูก เลิกเถอะครับ

2. มาตรฐานด้านหลักสูตรการศึกษาทางสังคมผ่านจริยศาสตร์ เอื้ออาทร กาลเทศะ การศึกษาทุกระดับต้องปรับตัวเร็วและแรงอาจต้องประกาศวาระแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ ชับเคลื่อนให้เน้นมุมด้านจริยธรรม คุณธรรม หลักการดำรงตนเอื้ออาทร เศรษฐกิจพอเพียง พัฒน่ายั่งยืน สื่อสังคมทุกด้านต้องกำราบความชั่วให้กลัวความดี

3. รั้ระบบสื่อออนไลน์ ระดมกูรูผู้ดูกฎหมายควบคุมสื่อสารสนเทศ ระดมเพื่อปกป้องปราชญ์ วางกฎระเบียบ ไม่ให้สื่อออนไลน์ที่มีความรุนแรง ลามก อุบาห์ หลอกหลวง เพิ่มมาตรการลงโทษ รวมทั้ง Clip VDO ลามกจกเปเรต ต้องเข้มงวด กวดขัน เอาจริง เอาจังอย่างชัดเจน

4. สร้างจิตสำนึก มโนธรรมกับผู้ประกอบการแหล่งเสื่อม โทรม ผับ บาร์ ตามชอกมุมสังคมกวดขันเรื่องจัดระเบียบสังคม สืบแข่งกลุ่มพ่อค้าทำกิจการหลอกกิเลสเด็ก มอมเมาจนลูกหลานชาวบ้านย่อยยับ จำกัดพื้นที่ มอมเมาเด็กไทย

วิกฤตเด็กไทย หากทุกภาคส่วนสังคมไม่ขับเคลื่อนเร็ว และแรง คาดว่าจะระบาดหนักจนเกินล้ำ จะเยียวยา ยามที่เศรษฐกิจดี สังคมมีปัญหา พัฒนาจะไม่ยั่งยืน ทุกคนต้องร่วมด้วยช่วยกัน

พูดไป บ่นไป เกิดเรื่องครั้งใด ผู้ใหญ่ ผู้เล็ก เริ่มหลอมคอกต้อง ตั้งคำถามกับผู้มีหน้าที่ดูแลจะประชุมพูดคุยขับเคลื่อนเช่นใด?

ส่วนคนไทยที่พันวัยเด็กต้องตื่นตัว ตระหนักคิด เป็นหูเป็นตาสอดส่องหาช่องทางช่วยรัฐ ผู้ปกครองปราชญ์เบื้องต้นสังคมช่วย ผู้บังคับกฎหมายต้องใช้ให้เหมาะสม ผู้เขียนวิงวอนปัญหาเด็กไทย ไปไกลถึงบพท โครจิต ขนาดยอมชนในที่ลับ

แล้วผู้ใหญ่ทุกระดับ จะนั่งหายใจรอให้เด็กไทยกลุ่มนี้เป็นผู้ใหญ่ที่บิดเบี้ยวหรือ